

Kinoch a Dimancha: podobní navenek, ale odlišní uvnitř

cs.topwar.ru/212671-kinoch-i-dimancha-pohozhie-snaruzhi-no-raznye-vnutri.html

Vjačeslav Špakovskij

19. března 2023

Revolver Kinocha. Pohled z levé strany

*Hle, tvořím nové věci; nyní se objeví;
nechceš to taky vědět?*

Exodus 43:19

lidé a оружие. V článcích o zbraních jsme opakovaně upozorňovali, že za prvé podléhá vlivu módy, jako všechno ostatní, a za druhé, že touha dělat něco vlastního ve zbrojním průmyslu je nezničitelná, stejně jako v každém jiném. . Mnoho zbrojařů zřejmě uvažovalo takto: „Vyrobím něco nového a najednou se to lidem bude líbit? Koneckonců, jak víte, co se stane ...“ Takže nakonec se někdy objevily úplně úžasné zbraně. Stačilo se na některé podívat, aby se

okamžitě řeklo - "nebude z toho nic dobrého!" Jejich autoři tomu ale nevěnovali pozornost a s maniakální vytrvalostí bojovali za propagaci svých produktů.

a co? Je to opravdu tak špatné?

Měli možnost udělat něco nového, udělali to nové a proč by to nemohli nabídnout lidem? Není divu, že se říká, kolik lidí, tolik preferencí. A také se to říká takto: „Bud' vzhůru, protože nevíš dne ani hodiny“ – to znamená, že bys měl být vždy připraven, protože nikdy nevíš, kdo a kde to potřebuje!

Revolver Kimocho. Pohled z pravé strany

Dnes vám tedy povíme o dvou návrzích revolverů z konce XNUMX. století, které se jasně hlásily k originalitě, ale z mnoha důvodů „nešly“. A když se ukázalo, že jsou horší než ostatní, dnes je zastínily... svou vzácností a cenou na aukcích, protože sběratelé milují co - kuriozity, a na raritách bohatnou!

Kinocha revolver a náboje do něj

Připomeňme, že klasický revolver má následující zařízení: spoušť obvykle slouží nejen k uvolnění spouště, ale také k jejímu natažení a také k otáčení bubnu. Taková je alespoň konstrukce dvoučinného revolveru.

Nevýhodou této konstrukce je velká síla na spoušť, která snižuje přesnost výstřelu. Proto se objevily systémy s ručním natahováním spouště, u kterých bylo úsilí na spoušť malé. Pravda, takové revolvery měly sníženou rychlost střelby, ale s tím se nedalo nic dělat.

Poniklovaný revolver Kinocha. Foto Rock Island Aukční společnost

I když se našli vynálezci, kteří se snažili tyto obtíže obejít. Zejména birminghamský výrobce William Tranter vynalezl dvojitou spoušť, což byla výkonná páka se snadnou spouští. Chcete-li střílet z revolveru vybaveného takovou pákou, v jednočinném režimu jste museli nejprve stisknout spodní proces spouště, který vyčníval za kryt, což vám umožnilo zatáhnout spoušť a otočit buben.

V tuto chvíli bylo možné i střílet, pouze mírným stisknutím horní spouště. Aby se ale střílelo ještě rychleji, bylo nutné stisknout obě spouště (jak tu dole, tak tu nahoře), čímž se tento revolver proměnil v dvojčinnou zbraň. To mimochodem konstrukci zbraně moc nezkomplikovalo, ale trochu zkomplikovalo!

THE KYNOCH REVOLVER.

MANUFACTURED BY THE KYNOCH GUN FACTORY, ASTON, NEAR BIRMINGHAM.

FIG. 1.

FIG. 2.

FIG. 3.

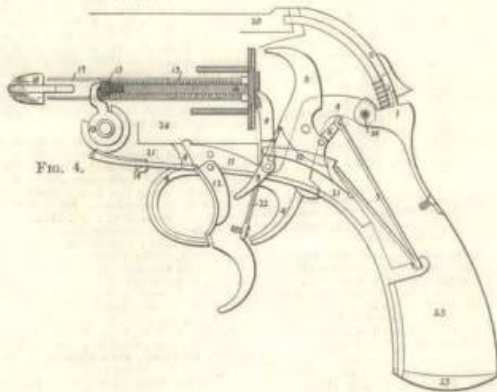

FIG. 4.

finger within the trigger guard. The cocking trigger is drawn back, taking with it the firing trigger for the greater part of its stroke. At the same time the lifter 8, which is pivoted to the cocking lever, engages with a ratchet wheel (seen in Fig. 2) attached to the cylinder, and rotates it through one-sixth of a revolution. To insure the exact amount of rotation a heel on the trigger, not to be seen in the engravings, engages in one of the six slots (Figs. 1 and 2) formed round the barrel. The end of the slot is square, and comes up against the heel which tightly grips the cylinder, and holds it steady while firing. A toe-piece, just over the figure 4, in Fig. 3, holds the cylinder when the cocking trigger is in its normal position. The cocking lever also compresses the main spring 7, and holds it in this state, until the firing trigger 12 is pressed by the forefinger against the sear 9, and the hammer 5 is driven forward against the cartridge. If the pistol be not fired the release of the cocking trigger takes the pressure off the spring, and there is thus no danger of accidental discharge.

It will thus be seen that the weapon presents many advantages. It can be loaded on horseback when one hand is engaged with the reins; there is nothing to obstruct the aim, and the act of firing does not throw up the muzzle, for the two operations of cocking and shooting are separate, and consequently the latter needs only a very light pressure of the finger to effect it. The breech is well protected, so that the flash from a burst cartridge cannot reach the face of the user. The mechanism is as nearly dust proof as possible, and can be entirely taken to pieces and

cleaned in a few moments, and the whole forms as handy a weapon as can be desired, where rapid and accurate shooting is required.

WATER GAS.

The Relative Value of Water Gas and other Gases as Iron Reducing Agents.

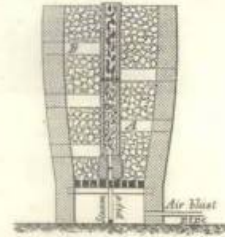
By B. H. TRUWALE.

In order to approximately ascertain the relative reducing action of water gas, carbonmonoxide and superheated steam, on iron ore, the author decided to have carried out the following experiments, which were conducted by Mr. Carl J. Sandahl, of Stockholm, who also carried out the analyses. The ore used was from Billao, and known as the Ruby Mine, and was a good average hematite. The carbonaceous material was the Trimearan South Wales anthracite, and contained about 90 per cent. of carbon.

A small experimental furnace was constructed of the form shown by illustration, about 4 ft. 6 in. high and 2 ft. 3 in. wide at the base, and gradually swelling to 2 ft. 9 in. at the top, built entirely of fireclay bricks. Two refractory tubes 2 in. square internally, and the height of the furnace, were used for the double purpose of producing the gas and reducing the ore.

The end of the lower tube rested on a fireclay ladle nozzle, and was properly jointed with fireclay; through this nozzle the steam or air was supplied to the inside of the refractory tubes. In each experiment the ore and fuel were raised to the temperature "of from 1800 to 2200 deg. Fahr." by means of an external fire of anthracite. Great care was taken to prevent the

contact of the solid carbonaceous fuel with the ore. In each experiment in which steam was used the latter was supplied at a temperature equivalent to 35 lb. to the square inch.

The air for producing the carbonmonoxide (CO) gas was used at the temperature of the atmosphere. As near as possible the same conditions were obtained in each experiment, and the equivalent weight of air was sent through the carbon to generate the same weight of CO as that generated when steam was used for the production of water gas.

First Experiment, Steam (per se).—Both tubes A and B were filled with ore broken to the size of nuts. The tube A was heated to about 2000 deg. Fahr., the upper one to about 1200 deg.

NOTE.—In this experiment part of the steam was dissociated in passing through the turned-up end of the steam supply pipe, which became very hot, and the steam would form with the iron the magnetic oxide (Fe₃O₄). The reduction would doubtless be due to this dissociation. The pieces of ore found on lowest end of the tube A, were dark coloured and semi-fused; part of one of these pieces was crushed fine, and tested, see Column I. The remainder of these black pieces was mixed with the rest of the ore contained in tube A and ground and tested, see Column II. The ore in upper tube was all broken up together and tested, see Column III. When finely crushed the colour of No. I. was bluish black; No. II. a shade darker red; No. III. a little darker than the natural colour of the ore. The analyses gave:

	I.	II.	III.
Ferric oxide (Fe ₂ O ₃)	per cent. 28.35	per cent. 26.47	per cent. 24.81
Ferrous oxide (FeO)	10.20	9.50	1.50
Total	38.55	35.97	26.31
Calculated:			
Ferric oxide (Fe ₂ O ₃)	32.55	35.36	31.47
Magnetic oxide (Fe ₃ O ₄)	22.30	30.61	4.84
Ferrous oxide (FeO)			
Total	54.85	65.97	36.31
Percentage of total oxygen reduced	6.81	4.02	1.67
Metall. iron	50.59	69.95	60.64

Second Experiment, Water Gas.—The tube A was filled with small pieces of anthracite, and heated until all the volatile matter had been expelled. The tube B was then placed in tube A, the joint being made with fireclay, and to prevent the steam from carrying small particles of solid carbon into ore in the upper tube, the anthracite was divided from the ore by means of a piece of fine wire gauze. The steam at a pressure of about 35 lb. to the square inch was passed through the anthracite. The tube A was heated to white heat, the tube B at its lower end to bright red, the top to cherry red.

Four Samples were Tested.—I. The bottom layer 1 1/2 in. thick; the colour of ore quite black, with small particles of reduced spongy metallic iron. II. Layer above I., 4 1/2 in. thick; the colour was also black, but showed a little purple tint. III. Layer above II., 5 in. thick; purple red colour. IV. Layer above III., ore a red colour. The analyses gave:

	I.	II.	III.	IV.
Ferric oxide (Fe ₂ O ₃)	per cent. 30.68	per cent. 31.60	per cent. 33.71	per cent. 35.55
Ferrous oxide (FeO)	60.40	55.60	5.16	1.08
Total	91.08	87.20	38.87	36.63
Calculated:				
Ferric oxide (Fe ₂ O ₃)	32.32	34.49	36.77	37.73
Magnetic oxide (Fe ₃ O ₄)	27.93	27.91	23.12	3.88
Ferrous oxide (FeO)	45.60			
Total	105.78	100.41	60.89	41.61
Percentage of total oxygen reduced	31.05	30.02	2.30	0.45
Metall. iron	68.21	61.71	61.90	57.23

NOTE.—All the carbon dioxide (CO₂) occurring in the ore as calcic carbonate was expelled.

Schéma revolveru Kynoch systému Tranter. Na původní zácpu horního rámu revolveru je upoutána pozornost pomocí zakřiveného čepu sesouvajícího se dolů

A nakonec se našel průmyslník George Knoch, který si po jeho odchodu do důchodu v roce 1885 pronajal zbrojovku Williama Trantera a zabýval se v ní mimo jiné výrobou revolverů vlastní konstrukce. Ne však zcela vlastní.

Byl výrobcem a na tomto základě udělal na revolver odpovídající nápis. Měl však obchodního partnera Henryho A. Schlunda, který si právě nechal patentovat několik technických řešení používaných v těchto revolvrech. To znamená, že to byl ve skutečnosti revolver Shlund, i když o jeho konstrukci pravděpodobně diskutoval s Kinochem, a to více než jednou.

Mimochodem, ještě před pronájmem továrny Tranter založil Knoch úspěšnou továrnu na střelivo a hardware známou jako Lion Works. Dodával patrony britské a turecké vládě a nakonec dosáhl respektu a cti, a byl dokonce zvolen do parlamentu. Ale v roce 1888 se kvůli neshodám s představenstvem společnosti přestěhoval do Jižní Afriky, kde až do své smrti v roce 1891 uzavíral smlouvy na dodávky zbraní a střeliva s búrskými vůdci.

Ale zpět k jeho revolveru...

Revolverové vytahovací zařízení Kinocha

Na rozdíl od Tranterovy konstrukce jsou v jeho revolveru obě spouště zcela uzavřeny lučičkem spouště a druhá má pružinovou západku, která umožňuje natažení revolveru jednou akcí a také uvolnění bez výstřelu. První spoušť vystřelí lehkou silou (jednočinná) nebo ji lze použít v dvojčinném režimu.

Revolver má uzavřené kladio se západkou ovládanou palcem.
Hlaveň je označena „KYNOCH GUN FACTORY ASTON“ (v horní
části hlavně) a „CAL 380“ na levé straně rámu.

Spoušť uvnitř lučíku spouště

Západková spoušť

Revolvery Schlund vyrobila továrna Kinocha v roce 1885, poté byly kolem roku 1886 nabídnuty londýnské metropolitní policii v různých velikostech a rážích, ale nikdy nebyly přijaty.

Špatné příklady, jak se říká, jsou nakažlivé.

Takže rumunský kapitán Haralamb Dimancha z Bukurešti buď někde viděl revolver Kinocha, nebo se tehdy skutečně rozšířila móda bezkladivkových revolverů, pouze zkonstruoval něco navenek velmi podobného tomuto revolveru. Ale tady je vnitřní struktura přišla na své. A nejenže přišel s novým revolverem, ale nabídl ho i ministerstvu války, které ho otestovalo.

A pak nabídl jeho výrobu dvěma anglickým firmám – podniku George Kinocha a společnosti Gatling Arms. Celkem obě tyto společnosti vyrobily asi 1 kusů jeho revolverů. Ale kvůli technickým

potížím byla jejich výroba zastavena a francouzský revolver Mooo byl přijat rumunskou armádou.

Co vás nejprve upoutá, když vidíte Dimanchův revolver, je jeho masivní záda a v hlavě vám mimovolně vyvstává otázka: „Co tam je? Fotografie zapomenuté zbraně.com

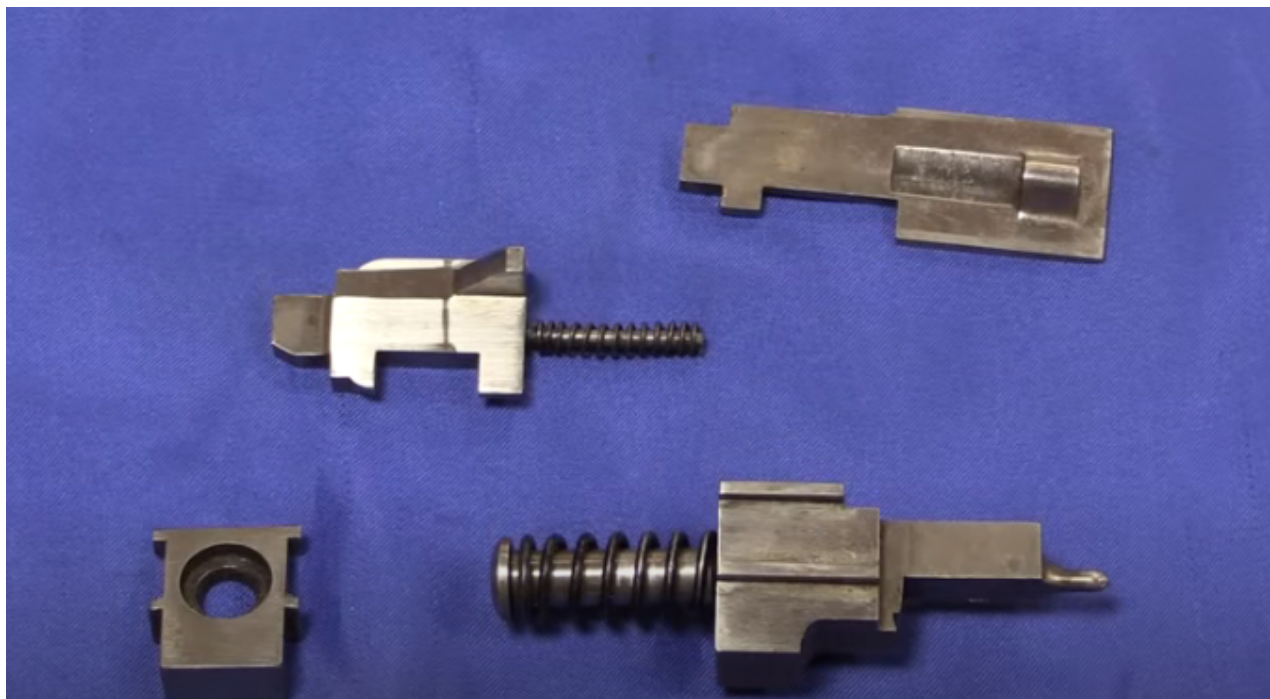
V roce 1885, kdy patentoval svůj revolver, se zdálo být velmi obtížné přijít s něčím novým. Ale Dimancha uspěl. Každopádně se mu podařilo vymyslet designově velmi originální revolver, který neměl vůbec obdoby.

Navenek poněkud připomínal Kinochovy revolvery, ale měl ještě větší zadní část rámu, ve které se ukrýval odpalovací mechanismus velmi neobvyklé konstrukce.

A takhle to vypadalo v ruce. Fotografie zapomenuté zbraně.com

Začněme tím, že spoušť, která zasáhne nábojové zápalky, v ní vůbec nebyla. Byl tam pružinový bubeník s útočníkem. Mechanismus byl navíc navržen tak, aby byl před výstřelem zatažen jedním ze zubů uvnitř umístěného ozubeného kola. Ale tato hvězdička byla dvojitá, lépe řečeno, sestávala ze dvou hvězdiček: jedné větší velikosti a menší, zasazené na stejné ose. Takže velká hvězdička stisknutím spouště otočila buben a nastavila jej do požadované polohy a menší stáhla bubeníka zpět, načež ho spustila dolů a ten vyrazil dopředu a udeřil do roznětky!

Odpružené díly. Fotografie zapomenuté zbraně.com

A takto fungovala obě ozubená kola uvnitř zadní části rámu. Větší tlačil na buben, menší stahoval bubeníka. Fotografie zapomenuté zbraně.com

Vytahovač byl také podobný tomu, který byl použit na revolveru

Kinoch, takže do jisté míry lze revolver Dimanch považovat za jeho přetechnizovaný klon.

Je jasné, že revolver fungoval, ale bylo v něm příliš mnoho detailů a detaily byly poměrně složité. Jeho rozebrání nebylo vůbec jednoduché, což také vůbec nesvědčilo v jeho prospěch. S Dimanchem se s ním nic nestalo.

I když nikdo nebude popírat, že jeho návrh se opravdu povedl jako výjimečně originální!

PS

Fotografie revolverů Kinoch poskytl Alain Daubresse.